

Men den anden del af forliget består jo i, at man rent faktisk også blandt forligskredsens partier er enige om, hvordan de pågældende penge skal tilvejebringes. Her vil jeg gerne spørge, om fru Pia Christmas-Møller og Det Konserverive Folkeparti er af den opfattelse, at Dansk Folkeparti, som man så varmt taler for skal ind i forligskredsen, er helt enige med de nuværende – vil jeg næsten vove at kalde dem – og så de tidligere forligspartier om, hvordan pengene til satspuljen skal tilvejebringes.

Er det fru Pia Christmas-Møllers klare opfattelse, at Dansk Folkeparti synes, at det er en god idé, at man tilvejebringer midlerne til satspuljen på en sådan måde, som det rent faktisk også fremgår af lovforslaget nu?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Mit svar til hr. Jann Sjursen er et klart ja. Det er jo vilkårene, naturligvis skal Dansk Folkeparti fuldt og helt acceptere finansieringen såvel som udmøntningen. De to ting hænger uadskilleligt sammen, og derfor opfatter jeg da klart, at for Dansk Folkepartis vedkommende er det – om man kan sige det sådan – på vej ned ad bjerget. De accepterer finansieringen af satspuljen, og det er så også adgangsbilletten til, at de kan være med til at udmønte.

Til hr. Ole Sohn: Jeg forstår simpelt hen ikke SF's argumentation. Det hjælper ikke, at den argumentation ligger på linje med Socialdemokratiets argumentation, for både SF og Socialdemokratiet havde muligheden for at udvide forligskredsen på en måde, hvorefter de nye partier ikke kunne få vetoretten.

Nu argumenterer man med, at man er meget nervøs for virkningerne af, at de nye partier kan komme med og bruge deres vetoret. Jeg fatter ikke rigtig logikken i den argumentation. Hvorfor i alverden slog man ikke til, da man havde chancen? Jeg forstår det ikke.

Med hensyn til bekymringen for Dansk Folkepartis håndtering af deres deltagelse i forligskredsen deler jeg ikke den bekymring. Der er jeg for optimistisk.

Men jeg synes, de erfaringer, vi hidtil har haft med Dansk Folkeparti, har vist, at Dansk Folkeparti har et socialt engagement, som på mange måder ligner det, hr. Ole Sohn har, SF har. Jeg er sikker på, at man vil kunne finde frem til enighed om gode, solide sociale projekter i den nye forligskreds. Jeg har faktisk ikke de der bekymringer, men sådan er der jo så meget – vil man se

på fremtiden med mørke briller, eller vil man se på fremtiden med optimisme? Jeg hører til de sidste.

Kl. 17.50

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Lidt optimisme er selvfølgelig altid prisværdigt, men jeg må konstatere, at fru Pia Christmas-Møller endnu ikke har svaret på spørgsmålet om forligets varighed. Det synes jeg ville være interessant at høre svaret på, ligesom jeg kunne forestille mig, at andre ordførere ville synes, det ville være interessant.

Det kan godt være, at fru Pia Christmas-Møller tilhører dem, jeg vil kalde jubeloptimisterne eller distanceblænderne, som sådan set ser lidt bort fra, hvad der hidtil er blevet sagt og gjort i en sag. For fakta er, at Dansk Folkeparti på intet tidspunkt offentligt har sagt, at de synes, at den måde, satspuljen finansieres på, er en god og rigtig måde at finansiere den på. Tværtimod har de sagt det stik modsatte gang på gang.

Den aftale, regeringen og Dansk Folkeparti har indgået i forbindelse med finansloven, består jo sådan set bare i, at regeringen og Dansk Folkeparti i fællesskab konstaterer, jf. det brev, som finansministeren har tilsendt forligspartierne, at der er et stort flertal i Folketinget for satspuljen.

Så må vi andre bare konkludere, at så vil Dansk Folkeparti gerne være med til at fordele de penge, der er et stort flertal for skal fordeles på baggrund af den finansiering, der foretages i forhold til satspuljen.

Jeg synes ikke, der er grund til den store optimisme, som fru Pia Christmas-Møller umiddelbart lægger for dagen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er for at få udredt en misforståelse. Jeg sagde faktisk også i mit forrige indlæg, at jeg intet har imod Dansk Folkepartis argumenter. Ofte er jeg bare uenig. Faktisk sker det også somme tider, at jeg er enig. Jeg har intet imod at sidde og lave aftaler og forlig med Dansk Folkeparti i nogen sammenhænge, hvis vi er enige om indholdet.

Min bekymring, SF's bekymring, som vi gav udtryk for i forbindelse med sættemødet omkring udvidelse af forligskredsen, går nøjagtig på det, som vi endnu ikke har fået svar på i dag. Vi ved ikke, med hvilken ånd det parti går ind i